

Puste Pokoje

Grammatik

Nie jestem sam (nie jestem sam), nie jestem sam kiedy bębny grają x4
Niektórzy ludzie wybierają różne drogi
Szczęście istnienia, w końcu strome schody
W bezbarwnym tłumie ludzi bez twarzy tyle
Jestem tam sam, ale przecież nadal żyję
Tyle czasu opętany strachem
Wolność wyboru jak wiara między Bogiem, a Allachem
Jedyna rzecz, może to coś da mi
Ale wiem, że w tłumie też jesteście sami
W łzach na**** czy błyskach fleszy
Jak białe kruki na niebie złote litery kreślisz
Z tymi ludźmi, którzy swój bagaż nieśli
We własnych cieniach tylko przyjaciół mają
Nie jestem sam, kiedy bębny grają
Gdy moje rymy coś do powiedzenia mają
Czasami muszą, choć się tak nie dzieje
Widzisz, po to jest wiara, aby mieć nadzieję
Wszyscy wiedzą, że po nocy zawsze dnieje
Samotny księżyc znika za horyzontem
Jak każdy człowiek stanę przed swoim sądem
Mimo tych wszystkich ludzi, którzy ze mną stali
Byli wielcy, teraz są tacy mali
Tyle, co dali, nikt jeszcze nikomu nie dał
Pewność siebie, liryczna rzeka i opieka
Kiedy znalazłem miejsce
Samotny człowiek walczy ze swym szaleństwem
Rzeczywistością rzuconą na barykady
Po to ma stopy, żeby zostawiać ślady
Po to ma życie, żeby po nim kroczyć
I samotności pewnie patrzeć w oczy
Nie jestem sam (nie jestem sam), nie jestem sam kiedy bębny grają x2
To ukojenie w bitach
Spokój w trzeszczących płytach
Puste pokoje, a ktoś z membrany głośnika obok
To pomaga zostawić smutek za sobą
No bo jak nie być z tobą, to rymowane pisać słowo
W tych czterech ścianach zamyka się wszystko
One wiedzą wszystko
Z nimi dzielę się każdą myślą
Nie dam się zwariować w muzyce znajdę ucieczkę
W realistycznej gadce prawda jest mym lekiem
Najważniejszy to sposób mice albo farby
Lub strzały do bramki
Bo dzisiaj środek jest nieważny
Cel się liczy, wieczorem nie gapić się w sufit
Nie być smutnym, gdy o szyby deszcz zagra melodię
Dziś wieczorem ja z książką lub z pilotem w rękę
Może poskładam coś z jakichś dźwięków
Może powstanie kilka kartek tekstu, nie wiem
Lekarstwo znajdę, by poskładać sam siebie
I wygram radząc sobie sam
Żyjąc w pustych pokojach
Sam pośród czterech ścian
Samotnie po stromych schodach ku przeznaczeniu
To przez życie bieg, do obranego kiedyś celu
Za plecami zostają stłumione głosy ludzi wielu
Wiara w siebie nie pozwala, aby być w ich cieniu

Myśl o spełnieniu, o tym wszystkim, co przed nami
Gdy w samotności leczymy najgłębsze rany
Czy dzień będzie szary, gdy zostaniemy dalej sami?
Wielka niewiadoma-nasza przyszłość przed oczami
Nie jestem sam (nie jestem sam), nie jestem sam kiedy bębny grają x7